

Но, незаборавите, још у моје вријеме направили смо у Академији крупне заокрете у корист праксе. Од 1981. године па на овамо, питомци су више радили практично. Увели смо нове програме, ишли чешће на догороване и захтјевали да се не спремају за говоре него да воде војнике...

Тада сам говорио, а сад сам то и доживио - да су ти млади људи, ипак, спремни. То се у пракси види свакодневно. Некадашњи командир вода Тешић, из Академије, епо - потпуковник, и то баш на Борову стадао. Ето, и Шљиванчанин је потпуковник. Када смо били на фронту био је капетан I класе. Стасавају људи у строју, у ходу, на фронту, просто да човек и не повјерује - био је одговор генерала Стругара.

"Фронт", 07.02.1992.

Ж.А.

УСТАШЕ СВЕ ВИШЕ ТЕРОРИШУ ПРАВОСЛАВЦЕ

"МАЧАК" ЗАДУЖЕН ЗА СРБЕ

СРЧАНИ БОЛЕСНИК МИЛАН ЂОКИЋ ПРЕТУЧЕН, ЈЕР НИЈЕ ПРИЗНАО ДА ЈЕ "ПАЛИО И ПЉАЧКАО КУЋЕ КОМШИЈА"

КУПАРИ, 10. - Када ми је умрла Ђорка нисам плакао, али после тортуре коју сам преживео у Дубровнику нисам могао да обуздам сузе - каже Милан Ђокић (43) из Горње Чибаче, код Купара, започињући своју исповест о недавном малтретирању у граду под Срђом.

С обзиром да је, како каже, прошлог лета преживео инфаркт, 19. јануара ове године је добио дозволу војних власти да оде у Дубровник на контролу срца и шећера. Преглед у болници је извршио без проблема, у апотеци подигао лекове, а у луци Груж примио плату за септембар...

Ст.222 ЛУКА ГРУЖ ПОЧЕТКОМ 1992.

- Међутим, када је полицајац на броду видео где путујем забранио ми је одлазак. Позвао је "Мачка" - осведоченог терористу Давора Опшивача - који је

од почетка рата на дубровачком подручју био један од главних координатора усташких напада на ЈНА. Опшивач која ме је ухапсио, одвео ме у Кризни штаб и наредио да скинем одешу - прича Ђокић.

Голог Ђокића "Мачак" препушта "специјалцима" задуженим за терор над Србима.

- Шамарали су ме, хватали за косу и ударали ми главу о зид, претили су да ће ми везати камен о врат и бацити ме у море. Говорили су: "Србима нема опстанка у Дубровнику. Боље је да се сами иселите него да вас покољемо". Тражили су од мене да признам да сам палио и пљачкао куће мојих комшија у Чибачи у Купарима. На моје упозорење да имам болесно срце одговарали су "више ти неће требати", бацили су ми лекове и - опет тукли... - прича Ђокић.

Када су му довели једног познаника који му је пружио руку, "специјалци" су му, каже наш саговорник, одбрусили: "Четнику се не пружа рука, треба му је одсећи".

- Пошто нисам могао да признам оно што нисам учинио наговарали су ме да напишем које су куће изгореле у Дубровачкој Жупи. Ни на то нисам пристао - каже Ђокић.

Када "Мачкови" методи "преваспитавања" нису уродили плодом изнемоглог Ђокића су, после десеточасовног батинања, ослободили.

- Ко ме је спасио смрти - не знам. Једина моја кривица јесте то што сам Србима и што сам припаднике ЈНА дочекао као ослободнице. Нисам бежао из Чибаче, јер са супругом и троје деце у њој живим од 1950. године. Али, ако се ЈНА повуче Србима на овом подручју више нема опстанка - каже Ђокић који се, као и остали православни мештани, пита зашто их Армија не наоружа и формира територијалну одбрану.

"Политика Експрес", 10.02.1992.

В.Б.

ПРОГОН ПРАВОСЛАВАЦА У ДУБРОВНИКУ

"ГОСПАРИМА" СМЕТАЈУ СРБИ

ЦАВТАТ - МОКОШИЦА, 12. - Уместо потпуне демилитаризације Дубровника у коме, да подсетимо, последње две деценије нема припадника ЈНА, овај град се све више наоружава. Уместо туриста, његове улице и хотеле запосели су „гардисти“, хосовци, муповци, црнокошуљаци и други хрватски оружници.

Дубровник осим Хрвата, Муслимана и Шиптара "чувају" и страни плаћеници који користе примирје и приступу бродовима (конвој "Либертас-3"), па и путевима с копна.

Тројица Румуна Валерин Софронца (30), Санду Цхеалару (23) и Данут Дасцалу (35) нису успели да се придруже дубровачким плаћеницима. Них су пре неколико дана у Мокошици (у Дубровачкој Риједи) ухапсили припадници

„MAČAK“ ZADUŽEN ZA SRBE

SRČANI BOLESNIK MILAN ĐOKIĆ PRETUČEN JER NIJE PRIZNAO DA
JE „PALIO I PLJAČKAO KUĆE KOMŠIJA“

KUPARI, 10. Kada mi je umrla ćerka nisam plakao, ali posle torture koju sam preživeo u Dubrovniku nisam mogao da obuzdam suze – kaže Milan Đokić (43) iz Gornje Čibače, kod Kupara, započinjući svoju ispovest o nedavnom maltretiranju u gradu pod Srđom.

S obzirom da je , kako kaže, prošlog leta preživeo infarkt, 19. januara ove godine je dobio dozvolu vojnih vlasti da ode u Dubrovnik na kontrolu srca i šećera. Pregled u bolnici je izvršio bez problema, u apoteci podigao lekove, a u luci Gruž primio platu za septembar....

- Međutim, kada je policajac na brodu video gde putujem zabranio mi je odlazak. Pozvao je „Mačka“ – osvedočenog teroristu Davora Obšivača – koji je od početka rata na dubrovačkom području bio jedan od glavnih koordinatora ustaških napada na JNA. Opšivač koja me je uhapsio, odveo me u Krizni štab i naredio da skinem odeću – priča Đokić.

- Šamarali su me, hvatali za kosu i udarali mi glavu u zid, pretili su da će mi vezati kamen o vrat i baciti u more. Govorili su „**Srbima nema opstanka u Dubrovniku. Bolje je da se dami iselite nego da vas pokoljemo**“. Tražili su od mene da priznam da sam palio i pljačkao kuće mojih komšija u Čibači u Kuparima. Na moje upozorenje da imam bolesno srce odgovorili su „više ti neće trebati“, bacili su mi lekove i opet tukli... priča Đokić.

Kada su mu doveli jednog poznanika koji mu je pružio ruku, „specijalci“ su mu, kaže naš sagovornik, odbrusili: „**Četniku se ne pruža ruka, treba mu je odseći**“.

- Pošto nisam mogao da priznam ono što nisam učinio nagovarali su me da napišem koje su kuće izgorene u Dubrovačkoj Župi. Ni na to nisam pristao – kaže Đokić.

Kada „Mačkovi metodi „prevaspitavanja“ nisu urodili plodom iznemoglog Đokića su, posle desetočasovnog batinanja, oslobodili.

- Ko me je spasio smrti – ne znam. **Jedina moja krivica jeste to što sam Srbin i što sam pripadnike JNA dočekao kao osloboditelje**. Nisam bežao iz Čibače, jer sa suprugom i troje dece u njoj živimo od 1950. godine. Ali, ako se JNA povuče Srbima na ovom području više nema opstanka – kaže Đokić koji se, kao i ostali pravoslavci nebrani, pita zašto ih Armija ne naoruža i formira teritorijalnu odbranu.

Politika Ekspres“, 10.02.1992. BĐ, Vojislav M Beloica

Prijevod i obrada, PUB PUD 91.